

Fira Livets söndag den 17 december!

Sedan mer än tjugo år firas Livets söndag den tredje advent. Denna dag sätter vi i våra församlingar ett särskilt sätt fokus på vårt kristna ansvar att verka för människolivets okränkbarhet. På Livets söndag lyfter vi det faktum att livet börjar vid befruktningen och avslutas med den naturliga döden. I vårt samhälle har människolivets värdighet stegvis devalverats på många olika sätt. Omkring 35 000 ofödda barn mister årligen livet genom abort och i Sveriges riksdag finns starka röster som förespråkar dödshjälp.

Som kristna ledare är vi väl medvetna om de komplexa livssituationer som direkt eller indirekt kan leda fram till ett beslut om abort. Men vi är också medvetna om den smärta och sorg som en abort kan innebära, främst för kvinnan men även för mannen och anhöriga. Många av oss har suttit i själavårdssamtal med kvinnor som under lång tid lidit av plågsamma minnen efter en tidigare genomgången abort. Att kvinnor ofta mår dåligt efter abort må vara ett tabubelagt ämne i samhället men bör inte vara det i våra församlingar. Kyrkans stora uppgift är att förmedla Guds förlåtelse till var och en som ångrar sig och vill börja om. Detta gäller naturligtvis också abort.

De starkaste rösterna mot abort är ofta kvinnor som själva gjort abort och sedan fått uppleva förlåtelse och helande från själsliga sår. En av dessa är den amerikanska debattören Emily Rarick. Hon [har på X \(Twitter\)](#) berättat hur hon överkonsumerat alkohol i försök att döva smärtan efter sina två aborter och att hon även gjort självmordsförsök. Hon har gråtit sig till sömns och drömt att få se och hålla sina aborterade barn. Men idag är hon helad och en stark röst för att det finns en väg till upprättelse även för andra i motsvarande situation. Hon understryker att varken utbildning, karriär, relationer eller något överhuvudtaget är värt att offra sitt barn för. Vi vill att kvinnor som Emily Rarick ska finna stöd hos oss kristna. Vi vill tillsammans med dessa modiga röster ställa oss i främsta ledet till försvar för de ofödda barnens mänsklighet och värde. Varje liten människa, även den som vilar i sin mammas livmoder, är en gåva från Gud och detta liv bör skyddas och värnas hur litet det än är.

Vi kristna behöver också stå upp för att det är god palliativ vård som behövs i livets slutskede och inte dödshjälp. En utredning av Danmarks etiska råd ([Nationalt center for etik](#)) har med överväldigande majoritet tagit avstånd från dödshjälpslagar med motiveringen att dessa inte klarar att skydda de svagaste och mest utsatta grupperna i samhället. Blotta existensen av dödshjälpslagar innebär enligt rådet en risk för att synen på åldrande, livskvalitet och hänsyn till varandra på ett grundläggande sätt gradvis kommer att försämrats. Dessa slutsatser har de kommit fram till efter att grundligt ha gått igenom de teoretiska argumenten för dödshjälp och även de faktiska erfarenheterna från Nederländerna där dödshjälp tillämpats sedan 2002, samt från den amerikanska delstaten Oregon där assisterat självmord legaliserades 1997.

Den medicinska sjukdomsbehandlingen handlar dels om fysisk smärtlindring och symtomlindring. Men människan är mer än bara sin kropp. Ibland är det på det andliga, existentiella, psykologiska eller sociala planet som patientens främsta behov kan finnas. Erfarenheter visar att patienters behov av smärtlindring kan minska efter samtal med en präst eller pastor om andliga eller existentiella frågor.

Vårdens uppgift bör vara att främja och bevara fysisk hälsa under hela livet – inte minst för de mest utsatta, de som många i vår tid anser inte behövs. Patienter ska behandlas och vårdas på ett professionellt och etiskt sätt. Vår förhoppning är att många med oss på Livets söndag och hela året uppmärksammar människolivets okränkbarhet och värnar om människans inneboende värdighet.